

การริเซิตความเสี่ยง: การเปลี่ยนจุดมุ่งเน้น จากปฏิกิริยาไปเป็น การคาดการณ์

สนับสนุนโดย... IRON
MOUNTAIN®

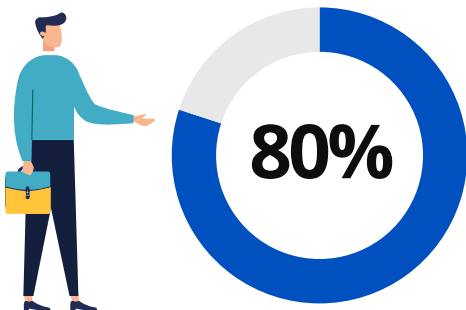
องค์กรต่างๆ ในปัจจุบันเผชิญกับความเสี่ยงที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยได้รับแรงหนุนจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางโลกาภิวัตน์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และความไม่มั่นคงทางภูมิรัฐศาสตร์ ด้วยสาเหตุนี้ พวกเขาจึงต้องปรับความคิดและเครื่องมือของตนเพื่อรับมือกับความเสี่ยงใหม่ๆ และควบคุมโอกาสที่อาจเกิดขึ้น

Economist Impact ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดย Iron Mountain ได้ทำการวิจัยเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจว่าผู้บริหารรับรู้ถึงปัจจัยภายในและภายนอกที่สำคัญซึ่งกำหนดแนวทางความเสี่ยงขององค์กรอย่างไร รวมถึงบทบาทของผู้บริหาร เทคโนโลยี และการจัดตั้งสถาบันในการบริหารความเสี่ยง Economist Impact ใช้ประโยชน์จากข้อมูลการสำรวจผู้บริหาร 656 คนในอุตสาหกรรมหลักๆ ในออสเตรเลีย บราซิล แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี ฮังการี อินเดีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา

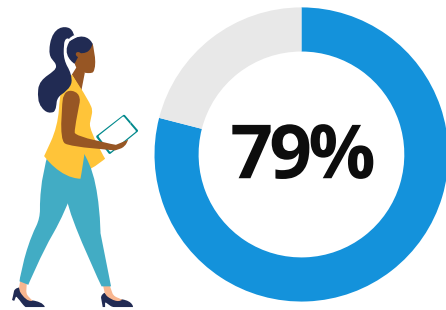
↑ 90% อิงจากผู้ตอบแบบสำรวจของเราตั้งแต่ปี 2020
ความสำคัญของการระบุความเสี่ยงเพิ่มขึ้นกว่า 90%

ข้อเสียถือเป็นข้อกังวลที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารในการติดตามความเสี่ยงเทคโนโลยีจะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในอีกสามปีข้างหน้า

ของผู้บริหารที่ตอบแบบสำรวจระบุว่า ตัวชี้วัดข้อเสียมีความสำคัญมากขึ้นต่อการติดตามความเสี่ยงขององค์กรในช่วงสามปีที่ผ่านมา

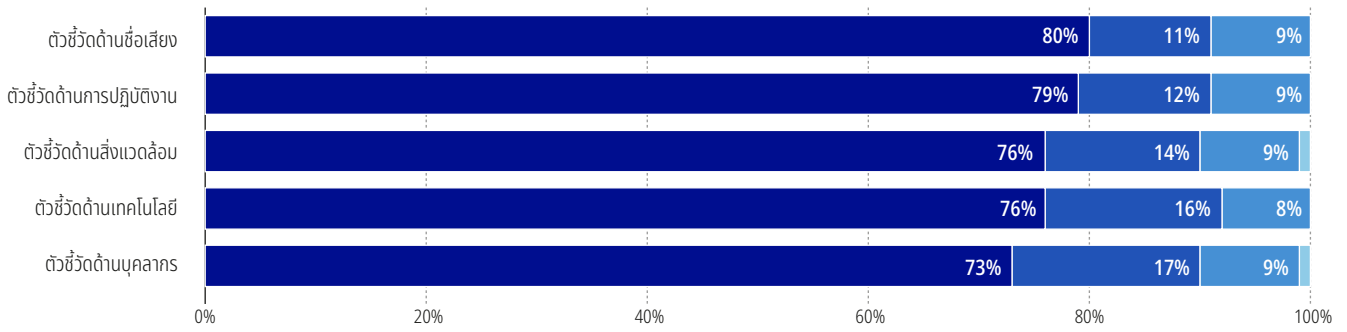
ตัวชี้วัดความเสี่ยงด้านข้อเสียอาจรวมถึงปัจจัยต่างๆ เช่น การรายงานข่าวในเชิงลบ การร้องเรียนจากลูกค้า การประทุพพินิจของพนักงาน การดำเนินการทางกฎหมายหรือกฎระเบียบ และแนวความคิดบนโซเชียลมีเดีย จากการติดตามตัวชี้วัดเหล่านี้ ผู้บริหารจะได้รับข้อมูลเชิงลึกว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เข้าใจองค์กรอย่างไรและระบุช่องโหว่ได้

ของผู้บริหารรายงานว่าตัวชี้วัดความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานมีความสำคัญมากขึ้น ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการตระหนักที่เพิ่มขึ้นถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน การพึ่งพาเทคโนโลยีและธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่เพิ่งเกิดขึ้น ช่องโหว่ของห่วงโซ่อุปทานจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 และการพัฒนาข้อกำหนดด้านกฎระเบียบและมาตรฐานอุตสาหกรรม

การเปลี่ยนแปลงความสำคัญของตัวชี้วัดความเสี่ยงต่างๆ ในช่วงสามปีที่ผ่านมา

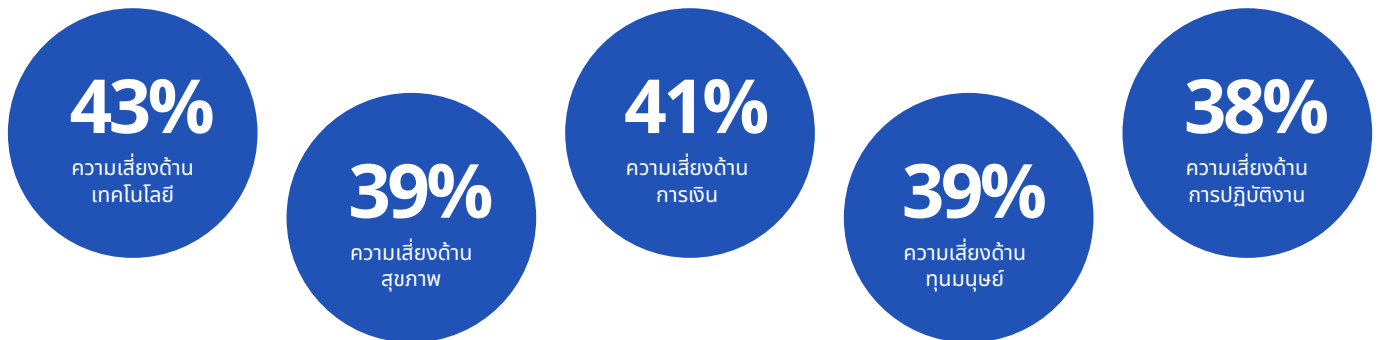
● สำคัญมากขึ้น ● ไม่เปลี่ยนแปลง ● สำคัญน้อยลง ● ไม่ใส่ใจ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะผลักดันองค์กรต่างๆ ให้ปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงในอีกสามปีข้างหน้า ซึ่งแนวโน้มนี้เห็นผลแล้ว ตัวอย่างเช่น 43% ของผู้บริหารรายงานว่ามีการใช้เทคโนโลยีทางปัญญาและปัญญาประดิษฐ์ในการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยงด้านการเงินจะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีความซับซ้อนและเป็นพลวัตมากขึ้น เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง ความผันผวนของตลาด การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ความผันผวนของสกุลเงิน และความเสี่ยงด้านเครดิตและสภาพคล่อง

ความเสี่ยงเป็นตัวขับเคลื่อนความพยายามขององค์กรในการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงในช่วงสามปีข้างหน้า

ผู้บริหารมองเห็นผลตอบแทนมากมายจากความพยายามในการบริหารความเสี่ยง

42%

รายงานว่ามีการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและการวางแผนพื้นที่ทำงานจริงอันเนื่องมาจากแนวปฏิบัติในการบริหารความเสี่ยง

41%

รายงานว่ามีผลกระทบเชิงบวกมากมายต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แม้ว่าผู้บริหาร 65% จะเห็นพ้องว่าการลงทุนในการบริหารความเสี่ยงในระยะยาวจะส่งผลเสียต่อการปฏิบัติงานในระยะสั้นก็ตาม

41%

รายงานว่ามีการปรับปรุงการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์อันเนื่องมาจากแนวปฏิบัติในการบริหารความเสี่ยง

ผู้บริหารรู้สึกมั่นใจว่าแผนริเริ่มในการบริหารความเสี่ยงของตนนั้นเพียงพอที่จะบรรเทาหรือป้องกันความเสียหายจากความเสียหายได้อย่างไรก็ตาม การมองโลกในแง่ดีเช่นนี้ก็ขัดแย้งกับผู้บริหารที่ตระหนักถึงความท้าทายในการวัดประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงเช่นกัน

73%

ของผู้บริหารเห็นพ้องกันว่าขาดตัวชี้วัดด้านการประเมินที่ได้มาตรฐานในการวัดความเสี่ยง ทำให้ยากที่จะแสดงให้เห็นถึงความคืบหน้า

ตั้งแต่ปี 2020 องค์กรต่างๆ ได้มุ่งเน้นไปที่ความพยายามในการบริหารความเสี่ยงและการลงทุนอีกครั้ง

เพื่อปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงด้านบุคลากร:

53% ขององค์กรพัฒนาไปอีซีไอที่มีศักยภาพ

50% ใช้ประโยชน์จากข้อมูลมากขึ้นเพื่อจัดการความเสี่ยงด้านบุคลากร

เพื่อลดความเสี่ยงด้านข้อมูลและความปลอดภัยทางไซเบอร์:

49% ขององค์กรลงทุนกับแผนการกู้คืนความเสียหาย/ความต่อเนื่องทางธุรกิจในระบบดิจิทัล

48% ลงทุนกับบริการ/พื้นที่เก็บข้อมูลระบบคลาวด์ และการติดตามและป้องกันความเสี่ยงและภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง

เพื่อปรับปรุงความยั่งยืนของการปฏิบัติงาน:

48% ขององค์กรจัดสรรทรัพยากรให้กับแผนริเริ่ม ESG มากขึ้น

48% มุ่งเน้นไปที่การรายงานด้วยความโปร่งใสเกี่ยวกับประสิทธิภาพของ ESG

เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน:

52% ขององค์กรลงทุนกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงที่ตอบสนองโดยตรงต่อรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น

50% มุ่งเน้นไปที่ความเสี่ยงด้านห่วงโซ่อุปทาน

ผู้บริหารเน้นย้ำถึงความสำคัญของแนวทางแบบองค์รวมและการทำงานร่วมกันในการบริหารความเสี่ยง

องค์กรแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาและความพยายามในการปรับปรุงการทำงานร่วมกันข้ามสายงานซึ่งมีอธิบายอยู่ในแนวทางการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

77%

ของผู้บริหารเห็นพ้องว่าการบริหารความเสี่ยงต้องคำนึงถึงทุกภาคส่วนขององค์กร

46%

รายงานว่ามีการลงทุนกับทีมบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

36%

รายงานว่ามีการรวมการบริหารความเสี่ยงเข้ากับกลยุทธ์องค์กรและการตัดสินใจโดยรวมให้เป็นคุณลักษณะสำคัญของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

แต่ผู้บริหารยังคงต้องมุ่งมั่นเพื่อให้ประสบความสำเร็จต่อไป ตัวอย่างเช่น 57% ของผู้บริหารรายงานว่าองค์กรของตนจำเป็นต้องปรับปรุงการทำงานร่วมกันข้ามสายงาน มีผู้บริหารที่ตอบแบบสำรวจเพียง 4% เท่านั้นที่รายงานว่าคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการขับเคลื่อนการบริหารความเสี่ยง ผู้ตอบแบบสำรวจกว่า 60% คิดว่าองค์กรของตนจำเป็นต้องปรับปรุงการมีส่วนร่วมของพนักงานและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างสายงาน ทีมและหุ้นส่วนภายนอก

คำแนะนำ

องค์กรควรทุ่มเทให้กับทรัพยากรทางการเงิน เทคโนโลยี และทรัพยากรบุคคลเพื่อการบริหารความเสี่ยงในเชิงรุก ซึ่ง 62% ของผู้ตอบแบบสำรวจคิดว่าองค์กรของตนจำเป็นต้องปรับปรุงในเรื่องนี้

ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงานและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างทีมเพื่อปรับปรุงการทำงานร่วมกันให้ก้าวเข้าสู่ระบบการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม พวกเขาควรจัดตั้งและเสริมศักยภาพทีมข้ามสายงานเพื่อบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรคภายใต้โครงสร้างระบบและกระบวนการที่เอื้ออำนวย